

Notes du mont Royal

WWW.NOTESDUMONTROYAL.COM

Cette œuvre est hébergée sur «*Notes du mont Royal*» dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
e-rara

Τὰ σωζόμενα

Τῶν παλαιότατων
Ποιητῶν

ΓΕΩΡΓΙΚΑ,
ΒΟΥΚΟΛΙΚΑ, ἔν
ΓΝΩΜΙΚΑ.

*Vetustissimorum Authorum Georgica,
Bucolica, & Gnomica poemata quae
supersunt.*

*Accessit huic editioni
Is. Hortiboni Theocriticarum Le-
ctionum libellus.
Cetera sequentes paginae indicant.*

Π. Γ. Κ. Κ. Κ.
1692

παρὰ Ε. Ουίγγωνε
α' φ' π' δ'.

TYPOGRAPHVS LECTORI
bencuolo S.

Ne sis nescius lector, quid in hac nostra editione, praeter ea quae in prioribus habuisti, sit praestitum, paucis rema habe.

Primum graeca ut quàm emendatissimè ederentur operam studiosè dedimus:

Deinde in Latina interpretatione multa fecimus meliora.

Tertiò, quadam adiunximus carmina partim Theocriti, partim aliorum poetarum, quae in priori deerant: quadam etiam quae in nullis reperias.

Musaei quoque poema & propter elegantiam, & quia non videbatur argumentum alienum, edere visum est.

Postremo, Isaaci Horriboni Lethionum Theocriticarum libellum addidimus, in quo tum Theocritum aliorum poetarum loci non pauci quàm emendantur, quàm explicantur.

L. CRISPINI de sua editione
dixit.

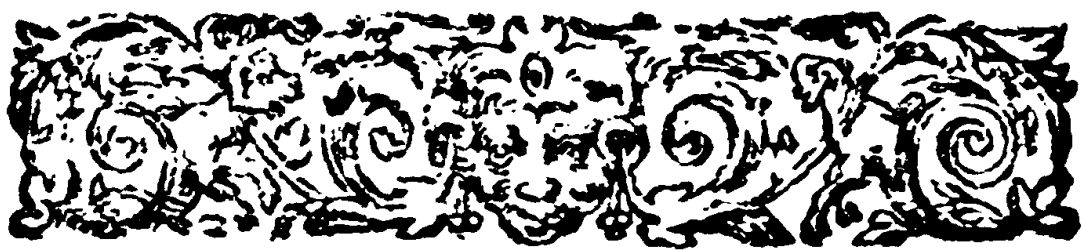
*Si deus est paucis quàm plurima dicere, & aptè:
Quidni etiam exiguè claudere multa libro?*

[Faint handwritten notes and a small sketch of a figure or object.]

A2
527

Res. XIV
26

OECONOMICA TO-
TIVS OPERIS PRAE-
FATIO,

IOANNIS CRISPINI.

RAVIORIBVS defessum labo-
ribus quid vetat in amœnos nōnun-
quam Poëtarum hortos requiescēdi
gratia excurrere? Sanè fuit ea mihi
iam dudum in promouendis (quoad
potui) literarum studiis voluntas, vt quū à gra-
uioribus illis, imò primariis Autoribus edendis
otii quid superesset, secūdariis qui ad humanita-
tē pertinēt, impēderem. Maximè verò iis qui vi-
ciniore origini, vt Plato monet in Philebo, mi-
nus attactarū fordiū habēt: qui verbis lectis, aptis
& illustribus idem efficiūt, quod pictores præstāt
suis pigmentis candoris ac ruboris, & aliis cuius-
que generis coloribus scitè omnino adhibitis &
elegantè. Ac quum superioribus annis ab Home-
ro Poëtarum principe cœptum esset, nunc alter ū
ab illo, Heliodum Astræum illi ὁμόθεον, Theo-
gnidem quoque & Phocylidē: Theocritum aliōs-
que primarios Poëtas, qui ob excellentis & ex-
quisitæ scriptiōis dotes vetustatem ferre potue-
rūt, prosequi nō iniucūdū duximus ea forma quæ
& domi & foris oblectet, nec impediat circūge-
stantem. Distinximus quidem eos veluti in tres

O E C O N O M I A

classes quarum primam Hesiodi operibus *πρὸς οὐ-
ξουφύους*: secundam Theocrito, ac reliquis *Εἰδυλλί-
οις*: tertiam ipsi Theognidi cæterisque *Τραυ-
λόν*: hac exiguitate dedimus, ut in vnum volu-
men coire omnes possint. quorum seriem subie-
cta huic Epistolæ tabula demonstrabit.

Quid porro præstitum sit hac editione non est
pluribus recensendum: ipsa re cognoscet candidi
Lectores: ne aut prolixiori præfatione periucun-
dam horum Poëtarum lectionem remorer, aut ve-
recundiæ terminos nimia commendatione transi-
liam. Spero equidem susceptum hunc laborem in-
que eo doctorum virorum præstitam operam atque
industriam studiosis nec inutilem nec ingratam
futuram cum & Latina versio, quæ de Græcis fide-
liter expressa est, omnibus à regione coniuncta
detur tum etiam breuibus ea annotationibus in-
dicata sint quæ necessaria erant, huiusque enchi-
ridioli modulo potissimum conueniebant.

Atque ut ingenuè semper agnouimus à quibus
profecimus, præter eos quorum elucubrata studia
in hos Poëtas citata extant, pleraque nobis benignè
cōmunicauit D. Porrus Cretensis, vir Græcè atque
Latinè doctissimus: multa etiā apud B. Marcuardū
contulit C. Auberius Triūcurianus, præsertim in
iis quæ Simmii Rhodio attribuuntur: quæ præter-
quam quòd sunt *αἰνίγματα* arbitrato veteris Au-
toris efficta, corruptissima erant. Ioannes Pedias-
mus Theocriti *Σύριχα* declaraturus, quantis dif-
ficultatibus afficeretur, antè testificatus est his
verbis: *τὸ δὴ τ' Θεοκρίτου σύριχα αἰνίγματα μὴ ὁμο-
ιον, διὰ τὸ πλὴν τῆς μεταλήψεως πύκνωσιν, καὶ διὰ τὸ ἀκρο-
βητῶς τῆς μνημονοῦσιν ἰσορίων ἔχεισθαι, καὶ τὸ ἐλλειπεῖς
τῆς συντάξεως: καὶ ταῦτα μὴ κατὰ πλὴν ἀπικλῶ συνήθησθαι
ἀλλὰ πῶς ἐκφυλον, πολλὰ ἐμποιοῦσαν ἀσάφειαν.* Quæ
sanè præfatio æquius de Ouio, Alis, ac Securi, æni-
gmaticis

T O T I V S O P E R I S.

gmaticis Simmiae commentis prædici vsurpari-
que merito possent. Hæc verò breuibus idcirco
non abs re præfamur, vt intelligant studiosi ado-
lescētes, per exiguos quidem dari hos libellos, sed
refertos tanta Poëtarum veterum gaza, tam mul-
tiplici rerum sentētiarumque grauitate ac varie-
tate plenos, vt maiora volumina nō solum opera-
rum & operis difficultate superent, verum etiam
utilitatem grato compendio (his præse-
tim temporibus alioqui pertur-
batissimis) coniunctam
habeant.

P O E T A R V M Q V I T R I -

bus distinctis libris, vno tamen *ἑξῆς*
comprehenduntur, ca-
talogus.

I.

G E O R G I C A. H E S I O D I A S C R A E I, O P E R A & D I E S.

Apud veteres ediscabant pueri Hesiodum, cuius
autoritas tanta erat vt ipsius carmina tan-
quam oracula & *ἄξιόματα* quædam commu-
ni sermone vsurparentur.

S C V T V M H E R C V L I S.

Dionysius Longinus Rhetor, in libro *ῥητορικῆς*,
quem hoc ipso anno edidimus, videtur ambi-
g re an Aspis sit Hesiodi genuinum opus.

a. ij.

OECONOMIA

Annotationes in Ἐργα κ. Ἠμέρας, Pilippo Mel.
potissimum, Frisio & Garbitio debentur.

T H E O G O N I A eiusdem Poët. Cui ad-
dita genealogiarum compendiaria descriptio,
nobis à D Porto Cretensi communicata, plu-
rimum lucis adfert.

I I.

B P C O L I C A.

T H E O C R I T I S Y R A C U S I I

Eidyllia, apta ad Poëtices principia excolēda
quæ à primis pastorum quietis meditationibus
profecta dicuntur. Virgilius à *Pastoribus* exorsus
ad *Aratores* se trāstulit: & ab Aratoribus ad *He-
roas*: qui etiam Pastorum requiem in ipso Eclo-
gæ i. principio ob oculos posuit,

Tityre tu patula recubans sub tegmine fagi, &c.

V. Vvinsemius aliique hæc Eidyllia exposuerunt.

S I M M I Æ R H O D I I,

O V V M. A L A S. S E C V R I M

Restituit suis metris, enodatēque exposuit Au-
berius.

M O S C H I Syracusij,

B I O N I S Smyrni Eidyllia, ex A. Meke-
chi, tum ex Ful. Vrsini scriptis aucta.

A V S O N I I elegans Eidyllium, Græcis ver-
sibus à Fed Iamotio redditum.

I I I.

G N O M I C A.

T H E O G N I D I S Megarensis vetustis-
simi Poëtæ Sententiæ elegiacæ annotationibus
selectis E. Vineti, I. Hertelii, I. Schegkij, alio-
rumque lucubrationibus expolitæ.

T O T I V S O P E R I S.

P H O C Y L L I D I S poema admoniterium.
P Y T H A G O R A E carmina aurea scholiis
 V. Amerpachii aliorūq; obferuationib⁹ illustrata.
S O L O N I S sententię quę supersunt,
T I R T A E I varia
S I M O N I D I S pleraque,
R H I A N I,
N A P M A C H I I,
P A N T A S I D I S,
O R P H E I,
M I M N E R M I.
L I N I,
C A L L I M A C H I,
E V E N I P A R I I,
E R A T O S T H E N I S,
M E N E C R A T I S
P O S I D I P P I,
M E T H O D O R I,

T I M O C L I S. Quorum sententias ple-
 rasq; multi magni scriptores veluti axiomata
 & oracula non sine honoris præfatione citarūt,
 Plato (inquam) Aristoteles, Xenophon, Plutar-
 cus, Athenæus, Dion, Chrysostomus, Philo Iu-
 dæus: ac de Patribus Græcis Clemens Alexan-
 drinus, ac Basilus cognomento Magnus.

H O S P O E T A S I N S E Q V I-
 tur eadem tertia Enchiridii parte,
S E N A R I O R V M Libellus: conti-
 nens aliorum quoque Pëtarum sententias,
 quemadmodum ex Indice ad calcem illius ter-
 tię partis appposito constabit.

A D D I T A sunt eiusdem cum superio-
 ribus argumenti nonnulla ex veterum Comi-
 corum fragmentis: quorum nomina idem In-
 dex commonstrat.

uere his, ò Philomuse, & nostris studiis faue.

Notes du mont Royal

WWW.NOTESDUMONTROYAL.COM

Une ou plusieurs pages ont été volontairement omises ici.

ΜΟΥΣΑΙΟΤΑ ΚΑΘ'
 Ἡρὼ καὶ Λέανδρον.

MVSAEI DE HERO-
 ne & Leandro poema ele-
 gantissimum.

γ. β̃.

Εἰς Μυσαῖον ὀπιτάφιον.

Εὐμόλπου φίλον υἱὸν ἔχ' τὸ φαληρικὸν ἔδαν
Μυσαῖον φθιόντων σῶμα' ὑπὸ τῷ δε τάφῳ.

In Musaeum epitaphium.

*Ekmolpi charum tenet ora Phalerica gnatum
Musaeum cassum corpore, in hoc tumulo.*

*Sed cum quatuor fuisse Musaeos à Suida tradatur,
unus ne ex ijs, an alius quispiam hic noster fuerit, inqui-
rendum. De eo scripsit in Notis suis ad Laërtium Ix.
Hortus.*

ἈΛΔΟΣ ΟΨΩΜΑΙΟΣ ΤΟΙΣ
 σπουδαίοις διδάσκειν.

ΜΟΤΣΑΙΩΝ τὸν παλαιότατον ποιητὴν
 ἠθέλησα προοιμιάζειν τῇ τε Ἀριστοτέλει, καὶ
 τῇ σοφῶν τοῖς ἐτέροις αὐτῇ δὲ ἐμῇ ἐντυπι-
 σιμόνις, τῇ τε ἑῇ αὐτὴν ἠδιστὸν ἅμα καὶ λο-
 γιώτατον, καὶ μάλιστα ὅς αὐ εἰδῆτε τὰ παρὰ τέτου τῷ
 Οὐιδῷ δανείθεντα δαμονίως τὰ ὄντι καὶ διφυῶς, καὶ
 ὅπως αὐτὸν ἐμμήσατο ἐν τῇς Ἡρῆς καὶ Λεάνδρου πρὸς
 ἀλλήλους ὁπισθολαῖς. λαμβάνει τὸ ἐντυπὶ τὸ ἐκείδον. οὐ
 προσέεικα μὲν τοι, δὴτε ὅ τὰ χρήματα, ἵν' ἔχω, καὶ αὐτὸς πο-
 ρείωδ' ὑμῖν πάσαι τὰς τῇ ἐκλήωσιν ἀρίστας βίβλους, καὶ
 ὄντι εἰ δώσετε, δώσω· ὅτι ἐκ ἔχων ἐντυπὸν αἰδῶ χρημά-
 των πολλῶν. πιστεύετε τοῖς ἐκ ἀκινδυνίας ἐμπροσθεῖσι,
 καὶ πάντων μάλιστα ἔτιωστέ λήγοντι Δημόθενι. Δειδὲ
 χρημάτων, καὶ αἰεὶ τῶν ἐξ ἐν ὅτι χυμῶδ' ἔ' δεινῶν· οὐ
 μὲν φιλοχρημάτως ἔχων, μάλλον δὲ τοῖς πείσταις ἀπε-
 χθαρόμεν ταῦτά γε εἴρηκα. καὶ τοι χρημάτων ἂνδ' ἔ
 δυνατὸν διπορεῖν ὡς ἡμεῖς μὲν ὑπερβαλόντως ἐφίεσθε,
 αὐτοὶ δὲ πολλὰ μόρθη καὶ δαπάνη, πεπονηκότες διατελῶ-
 μεν. Εἰρήσθε.

Templum erat in Sesto, porriciebant ubi libamenta
 Veneri festinantes quotannis: at arcum
 Vaster amor gestabat, iacularique gestiens,
 Acute circumspiciat, amarâque contorsit sagittam
 Matris in sacerdotissam, properansque inhaesit
 Epatri Leandri, cum puella praecordia statim transdidisset:
 Vtrique autem Cupidinis eodem perculsi furore,
 Sui potiti sunt, nuptiarumque consciam lucernam
 Claustrorum posuere: ferreum autem illa sortita
 Sanguinem multinagis prodidit amantis procellis.
 Et eos luce priuauit, priuauit etiam lufibus venereis

Eiusdem in Musaeum.

Etiam praecordia inuidia deorum tetigit: nam carminibus
 Laetauit se consecutum Mars premia laborum.
 Id audiens indignatus est, quod sua obumbrauerunt opera
 Tenebra fati, Martisque non tulit iniuriam amor:
 Musaeoque mandauit: ille verò canebat amantium
 Furorem decerpenti virginis atque florem.
 Laudetur ergo paruis paucis marginibus,
 Quae parvus ludens manibus patrauit Cupido.

Μ Α Ρ Κ Ο Υ Μ Ο Υ Σ Ο Υ Ρ Ο Υ Τ Ο Υ
Κ Ρ Η Τ Ο Σ.

Νηὸς ἔλω αἰὰ Σησόν, ἀγένοιν ἦχε θυηλαῖς
 Κνωροχρυεῖσσιεύδοντες ἐτήπιον, αὐτὰρ ὁ τόξον
 Οὐλῶ ἔρως βάσαζε, διοῖς δύσαι ᾗ μμηνίως,
 Οἷα δειδίλλεσκε, πικρὸν δ' ἴδυκεν οἷσόν
 Μιτρὸς ἐσ' ἀρήτειραν, ὅππασέρχων δ' ἐπελάδῃ
 Ἡ πατὴρ Λειαῖοιο, κόρης φρένας αἰψα κρήσας.
 Ἀμφότεροι δ' ἐπόθου, αὐτῷ πεφορημένοι οἷσιν,
 Ἀλλήλων δ' ἀπὸ θυτο, γάμων δὲ σιωίστορα λύχρον
 ἠαυθῶϊων θήκαντο, σιδήρειον ᾗ λελοῖχως
 Αἶμα, πολυπλάκτης ωρυῖδωκε πεθδύντας ἀέλλαις.
 Καί σφε φάοις μὲν ἄμερσιν, ἄμερσιν ᾗ κ' φιλοτήτων.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς Μουσαῖον.

Καὶ φρένας ἀδρήσθη θυῶν ἔλε· δὴ γὰρ αἰοδαῖς,
 Στάτο λαχεῖν Ἄρης μὲν ὅ· ἀποινα πόνων.
 Τοῦτο κλύων νεμέσθη· ὅτ' οἷς ἐπεκλώθεν ἔργους
 Ἀχλὺς ἄδην, ἄδως τ' ἐχάδεν ὕβρις ἔρως.
 Μουσαῖος δ' ἐπέτελλεν· ὅδ' ἐκλήιζε ποθεύντων
 Οἷσρον δ' ἀποδρέψαι παρθενίης καίλυκας.
 Αἰνεῖδω δὲ μικρῇσιν ὅππασίξας σελίδεσσιν,
 Ὅσ' ὀλίγαις παύσῃ χερσὶν ἰοργῆν ἔρως.

M V S Æ I D E H E R O N E & Leandro.

*I C Dea occultorum testem lucernam
amorem:*

*Et nocturnum natatorem per mare ve-
starum nuptiarum:*

*Et coitum tenebrosam, quem non vidit
immortalis aurora:*

*E. Sestum & Abydum, ubi nuptia nocturna Herus,
Natantemque Leandrum simul & lucernam audia.
Lucernam annunciantem nuncium Veneris,
Herus noctenubentia nuptiasornantem nuntiam. (ter
Lucernam amoris simulachrum, quam debuit aetherus luppi-
Nocturnum post officium ducere ad consortium astrorum,
Ac ipsam appellasse sponsas-ornantem stellam amorem,
Quoniam fuit ministra amatoriarum curarum,
Nunciūque servavit in somnium nuptiarum,
Antequam molestus flatus flaret inimicus ventus.
Sed eia mihi canen' i unum concine finem
Lucernae extinctae, & pereuntis Leandro.*

*Sestus erat & Abydus eregione, prope mare
Vicina sunt urbes: Cupido arcum tendens,
Ambabus urbibus unans commisit sagittam,
Iuvenem urens & virginem: nomen verò eorum
Suavisque Leander erat, & virgo Hero.
Hæc quidem Sestum habitabat, ille verò oppidum Abydi,
Ambarum urbium perpulchra stella ambo:
Similes inter se. tu verò si quando illac transibis,
Quare mihi quandam turrim, ubi quandam Sestias Hero
Strabat lucernam habens, & dux erat Leandro,
Quare & antiquæ marisonum fretum Abydi,*

ΜΟΥΣΑΪΟΤ ΤΑ ΚΑΘ' ΗΡΩ
 καὶ Λέωνδρον.

Γ Π Ε Διὰ κρυφίον ὅπμ' αἰρτῦρα λύχρον
 ἐρότων,
 Καὶ νύχρον πλωτῦρα θαλασσοπόρον ὑμε-
 ταίων·
 Καὶ γάμον ἀχλυόεντα, τὸν καὶ ἶδεν ἄφρα-
 τος ἡώς·

Καὶ Σησὸν καὶ Ἀΰδον ὅπμ' γάμος ἐντυχός Η' ἐρῶς·
 Νηχρόμ' ὄντε Δίδυδρον ὁμῶ, καὶ λύχρον ἀκῆα,
 Αὐχρον ἀπαγγελῶντα διακτερίλω Ἀφροδίτης·
 Ἡρῶς πεπτηγμένοιο γαμοσόλον ἀγγελιώτῳ·
 Λύχρον ἐρστος ἀγαλμα, τὸν ὄφειλεν αἰδέριον ζῆλός,
 Ἐντύχρον μετ' ἀεθλον ἀγὼν ἐς ὁμήγερον ἄστρον,
 Καὶ μιν ὅπμ' ἀπῆλθε νυμφοσόλον ἄστρον ἐρώτων.
 Ὅπμ' ἵππεσσι σκυλῆρος ἐρσμανέων ὁδὸν ἄστρον·
 Ἀγγελίῳ δ' ἐφύλαξεν ἀκοιμήτως ὑμνολογῶν
 Πρὶν χαλεπὸν πνοιῶσιν ἀνέμῳ ἐχθρὸν ἀντιπῶν.
 Ἄλλ' ἄγε μοι μάλ' ὀνείμι μίθῳ ξυνάειδ' ἐλθόντι
 Αὐχνοῦ σβεπνυμένοιο καὶ ὁλυνμένοιο Λεάνδρου.
 Σησὸς ἔλω καὶ Ἀΰδος εἰδυτίον ἐγὼ δὲ πίνω·
 Γείτωνίς ἐστι πόλις, ἐρσος δ' ἀνὰ τόξα πταήων,
 Ἀμφοτέρης πολίεσσιν ἕνα ξυνέηκαν οἶσόν,
 Ἡΐδεον φλέξας καὶ παρδέναι. ἔνομα δ' αὐτῶν
 Γμερόεις τε Λεάνδρ' ἔλω, καὶ παρδέν' Ἡρώ·
 Ἡ μὲν Σησὸν ἔναεν, ὃ δ' ὅ, πολίεσσιν Ἀΰδου,
 Ἀμφοτέρων πόλιν περιγαλλίεις ἀγέρες ἀμφοτέρων,
 Ἐκελοὶ ἀλλήλοισι· σὺ δ' εἶπότε κείδ' ἐπέρσεις,
 Δίξέ μοι πινὰ πύργον, ἐπὶ ποτὲ Σησιὰς Ἡρώ·
 Ἰσταπ λόχρον ἔχουσα, καὶ ἡγεμόνδ' Ἀεάνδρου·
 Δίξ' εἰ δ' ἀρχαῖς ἀλινχεῖα πορθεμὸν Ἀΰδου,

Adhuc deflens mortem & amorem Leandri,
 Verum unde Leander in Abydo domos habitans,
 Herus ad amorem venit, amore verò deinxit & ipsam?
 Hero gratiosa generosum sanguinem sortita,
 Veneru erat sacerdos: cum nuptiarum verò imperita esset
 Turrinam a parentibus apud vicinum habitabat mare,
 Altera Venus regina, castitate verò & pudore
 Nunquam collectarum commercio usa est mulierum:
 Neque tripadium gratiosum adiuit iuuenilis aetas,
 Linorem evitans invidum mulierum:
 (Nam ob pulchritudinem invida sunt femina)
 Sed semper Cytheream placans Venerem,
 Sape etiam Cupidinem conciliabat libamentis,
 Matre cum celesti flammeam tremens pharetram.
 Sed neque sic evitavit ignitas sagittas,
 Iamque Venerem populare venit festum,
 Quod Sesti celebrant Adonidis & Veneri,
 Ceteratimque festinabant ad sacrum diem ire (larum,
 Quotquot habitabant mari circumdatarum extrema insu-
 lis quidem ab Hemonia, hi verò maritima à Cypro.
 Neque mulier vlla remansit in oppidis Cytherorum,
 Non libani odoriferi in summitatibus saltans:
 Neque accolarum quisquam deerat tunc festo,
 Non Phrygia incola, non vicina ciuis Abydi:
 Neque ullus iuuenis amator virginum. certè enim illi
 Semper secuti, ubi fama est festi,
 Non tantum immortalium afferre festinant sacrificia, &
 Quantum aggregatarum ob pulchritudinem virginum.
 Verum dea per adeo incesit virgo Hero,
 Splendorem gratum emittens facie,
 Qualis alba genas oriens luna.
 Summi verò nivearum rubebant circumli genarum,
 Ut rosa ex thecis bicolor: certè diceres
 Herus ex membris rosarum pratum apparere:
 Colore enim membrorum rubebas: cuncti verò (ella:
 Etiam rosa candida induit tunicam sub talis splendebant pu-

Εἰτέ τι πῶ κλαίοντα μόρον, καὶ ἔρσται Λεαίδρου,
 Ἀλλὰ πόθεν Λείδρου θ' ἀδύδοι δώματα ναίων,
 Ἡρῆς ἐς πόθον ἦλθε, πόθῳ δ' ἐείδησε καὶ αὐτῷ;
 Ἡρῶ μὲν χαρίεσσα διατρεφὲς αἶμα λαχούσα,
 Κύπριδος γὰρ ἱέρεια γάμων δ' ἀδίδακτος ἰούσα,
 Πύργον δὸν περ γόνων παρὰ γίτονι ναῖε θαλάσῃ,
 Ἄλλη κύνες ἀκαστα· σαρφροσυλή δὲ καὶ αἰδοῖ
 Οὐδέ ποτ' ἀχρομήνησι ἐσώμηνσε γυναιξίν.
 Οὐδὲ χρὸν χαρίεντα μετήλυθεν ἥλικος ἥβης.
 Μάμον ἀλδυμένη ζηλήμονα θαυτεράων·
 (Καὶ γὰρ ἐπ' ἀγλαΐῃ ζηλήμονες εἰσι γυναικίς.)
 Ἀλλ' αἰεὶ κυδέσθην ἱλασκομένη Ἀφροδίτῃ
 Πολλάκι καὶ τὸν ἔρσται παρηγορίεσκε θυγαῖς
 Μητρὶ σὺν ἑρμύῃ, φλογερῶν θυμίουσα φανέρην.
 Ἀλλ' ἔδ' ὅς ἀλὲν τε πυρσὺν εἰόντας οἷσους·
 Δὴ γὰρ κυπριδίῃ παυδήμιθ' ἦλθεν ἑορτὴ,
 Τῷ αἰὰ Σησὸν ἄγρουσι ἀδώνιδι καὶ κυδереΐῃ·
 Πασυδίῃ δ' ἑσπεύδον ἐς ἱερὸν ἥμαρ ἰκέσθαι,
 Ὅσοι ταπεινοὶ ἀλίστρεφίῳ σφυραῖ νῆσων.
 Οἱ μὲν ἀφ' Αἰμονίης, οἱ δ' εἰνδήνης δὸν Κύπρου.
 Οὐδὲ γυνὴ τις ἔμμενε ἐνὶ πολίεσσι κυδέσθον·
 Οὐ λιβαῖς θυοίενθ' ἐνὶ πτερυγασί χορδαίων,
 Οὐδὲ περικτόισιν τις ἐλείπετο τῆμος ἑορτῆς,
 Οὐ φρυγίης γαῖτις, ὃ γείπενθ' ἄσος Ἀκύδου·
 Ουδέ τις ἡιδέων φελοπαρδείθ'· ἦ γὰρ ἐκεῖτοι
 Αἰεὶ ὁμαρτήσαντες ὅπῃ φάτις ὄσιν ἑορτῆς,
 Οὐ πόσον ἀδαιάτων ἀγέμῃσιν ἀπεύδουσιν θυγαῖς,
 Ὅσον ἀχρομήνην διὰ κδήεα παρδενικαίων.
 Ἡ δὲ θεὸς αἰὰ νύκτον ἐσώχετο παρδένθ' Ἡρῶ,
 Μαρμαρυγῇ χαρίεσσι ἀπασράπυσσιν ἀποσώσασθαι.
 Οἷά τε λακοπαρήθ' ἐπαι τάλυσσα σε. λῶν.
 Ἄκρα δὲ χρονέων φοινίσσεται κύκλα παρδένθ',
 Ὡς ῥόδον ἐν χαλύκων διδυμόχρον· ἦ τάχα φαίης
 Ἡρῆς ἐν μελέεσσιν ῥόδων λευκῶν φερύσσῃ.
 Χρυσὴν γὰρ μελέων ἐρυθαίνετο νιασομένης ᾧ
 Καὶ ῥόδα λευκὸν χέτωνος ὑπὸ σφυραῖ λάμπετο κέρης·

Mulæ verò ex membris gratia fluebant, sed antiquè
Tres gratias mentis: sunt esse: alteruter verò Herus
Oculus ridens centum gratijs pullulabat.

Profectò sacerdotem dignam nacta est Venus.

Sic ea quidem plurimum antecellens fœminas,

Veneris sacerdotissa n'ua apparebat Venus.

Subijt autem iuuenum teneras mentes, neque ullus vir
Erat qui non affectaret habere coniugem Heronem.

Illa autem benefundatâ quacūque per adem vagabatur,
Sequentē mentē habebat & oculos & prœcordia virorū.

Atq; aliquis inter iuvenes admiratus est, & dixit verbū:

Et Spartenaccessi, Lacedæmonis vidi urbem,

Vbi laborem & certamen audimus pulchritudinum:

Talē aut nondū vidi puellam, prudentemq; , teneramq;

Fortē Venus habet gratiarum unam iuuenum.

Intuens defessus sum: facietatem aut non inueni aspiciēdi:

Illicò moriar, cubilia ubi conscenderim Herus.

Non ego in cœlo cuperem deus esse,

Nestrām uxorem habens domi Hero.

Si autem mihi non licet tuam sacerdotem tractare;

Talem mihi Cytherea puellam uxorem præbeas:

Talia iuuenum quisque locusus est: undiq;e alius

Vulnus calans insaniuit pulchritudine puella:

Gravia passe Leander, tu aut ut vidisti inclytam puellā,

Nolebas oculis consumere mentem stimulus,

Sed ardentibus domitus inopinatò sagittis,

Nolebas vivere perpulchra expers Heronu:

Simul in oculorum radijs creſcebat fax amorum,

Et cor feruebat inuicti ignis impetu.

Pulchritudo enim celebris immaculata fœmina

Acutior hominibus est veloce sagitta:

Oculus verò via est: ab oculi ictibus

Vulnus delabitur, & in prœcordia viri manat.

Cepit aut ipsum tunc stupor, impudentia, tremor, pudor:

Tremuit quidem corde, pudor verò ipsum tenebat captū.

Obstupuit verò pulchritudinem optimam: amor verò ad-
demit pudorem.

Πολλὰ δ' ἐν μελίων χάρεσσι ῥέον· ἦ δ' ὅ παλαιοὶ
 Τρεῖς χάρεσσιν ἔχουσιν πεφυκέναι· εἰς δέ τις Ἡρῶς
 Ὀφθαλμὸς γλῶσσι, ἔχοντι χάρεσσιν ἐπιδήλει.
 Ἀρκεῖος ἱέρεια ἐπαΐξιον ὄρετο Κύπρις.
 Ὡς ἢ μὲν πρὸ πολλὸν ἀριστεύουσα γυναικῶν,
 Κύπριδος ἀρήτειρα νῆν διεφάνετο Κύπρις.
 Δύσατο δ' ἠϊδέων ἀπαλὰς φρένας· ἐδὲ τις ἀνδρῶν
 ἦεν, ὅς ἐ μὲν αἰνέειν ἔχειν ὁμοδῆμιον Ἡρώ.
 Ἡ δ' ἄρα χαλιδέμελλον ὅππῃ κ' ἴθιόν ἀλάτο,
 Ἐσπόμενον νόον εἶχε, καὶ ὁμματα, καὶ φρένας ἀνδρῶν.
 Καί τις ἐν ἠϊδέοισιν ἐδαύμασε καὶ φάτο μῦθον.
 Καὶ σπάρτης ἐπέβην λακεδαίμονος ἰδρακὸν ἄστυ,
 Ἡρὸς μέδον καὶ ἄεθλον ἀκρόμῳ ἀγλαΐαιον.
 Τοίω δ' ἔπω ὅππῃ πατέρω καδ' ἴω θ' ἀπαλιώτε.
 Καὶ τάχα Κύπρις ἔχῃ χάρεσσιν μῖθον ἐπλοτεράων.
 Παπταίνων ἐμὸν ἦμα, κόρον δ' ἔχ' ὄρεν ὅππῃ πῆς
 Αὐτίκα τιθ' αἴω ληχέων ὅππῃ ἦμα θ' Ἡροῦς.
 Οὐκ ἂν ἐγὼ κατ' Ὀλύμπῳ ἐφίμειρον θεὸς εἴη,
 Ἡμετέρῳ παράκοιτιν ἔχον ἐν δώμασιν Ἡρώ.
 Εἰ δέ μοι ἔα ἐπέυικα τέλω ἱέρειαν ἀφάσσειν,
 Τοίω μοι κωτέρεια τέλω παράκοιτιν ὀπάσσεις.
 Τοῖα μὲν ἠϊδέων τις ἐφώνει, ἄλλοθεν ἄλλῃ.
 Ἐλκος ὑποκλέπτων ἐπεμήνατο χάλλει κέρας·
 Λινοπαῖδες Λείδωρε, σὺ δ' ὥς ἴδεις βύκλεια κύρην,
 Οὐκ ἔδελες κρυφίαισι κατὰ τρύχειν φρένα κέντροις·
 Ἀλλὰ πυρεπνύσσοι σε δαμνέει ἀδύκηντι εἵσοις
 Οὐκ ἔδελες ζῶειν πρὸς ἀλλήλῃ· ἄμμορ θ' Ἡρώς·
 Σιωπῶντες φάρον δ' ἀκτῖσιν αἰέξειτο πυρὸς ἐσθλῶν,
 Καὶ κραδίη παύλαζεν ἀνικήτῳ πυρὸς ὀρμῇ.
 Κάλλῃ γὰρ πείπυσον ἀμαμήτοιον γυναικὸς,
 Ὁξύτερον μερόπας πέλει πτερόεντος οἴσου.
 Ὀφθαλμὸς δ' ὥδ' ὅστις ἀπ' ὀφθαλμοῖο βολάων
 Ἐλκος ὀλιδάινει, καὶ ὅππῃ φρένας ἀνδρὸς ὁδὸς εἴει.
 Εἴλε δέ μιν τότε θάμνῃ, ἀναιδείῃ, πρόμῃ, αἰδώς.
 Ἐτρεμε μὲν κραδίη, αἰδώς δέ μιν εἶχεν ἀλῶναι.
 Θάμνῃ δ' εἶδος ἀφισόν, ἔρος δ' ἄπενόσφισεν αἰδῶ.

Audacter autem ob amorem impudentiam affectans,
 Tacitè pedibus incedebat, & contraxerat puellam:
 Obliquè verò intuens dolosos torquebat oculos:
 Nutibus mutis in errorem inducens mentem puella,
 Ipsa verò ut sensit amorem d' losum Leandri,
 Gavisæ est ob gratias suas, tacitè verò & ipsa
 Sæpe gratiam suam occuluit faciem,
 Nutibus oculis innuens Leandro,
 Et rursus exiulit: ille verò intus animo gaudebat,
 Quod amorem sensit, & non renuit puella.
 Dum igitur Leander quærebat occultam horam,
 Lucem contrahens descendit ad occasum dies:
 E regione autem apparuit umbrosa hesperus stella
 Sed ipse audacter ad bat prope puellam,
 Ut vidit arratas insurgentes tenebras,
 Tacitè quidem stringens ro, os digitos puella,
 Ex imo suspirabat venementer: illa verò silentio
 Tanquam irascens roseam retraxit manum.
 Ut virò amata sensit inst' biles nutus puella,
 Audacter manu variam traxit vestem,
 Plurima venerandi ducens ad penetralia templi.
 Pigre autem pedibus squebatur virgo Hero,
 Tanquam nolens, talèmq' emisit vocem,
 Fœmineum verbis munus Leandro:
 Hôspes, quid insanus? quid me infelix virginem trahis?
 Alia iro vā, meamqu' dimisit v'stem:
 Iram meorum cuius! locupletum parentum.
 Veneris non te decet dea sacerdotem sollicitare:
 Virginis ad lectum difficile est ire.
 Talia minata est convenient a virginibus.
 Fœminearum autem Leander ubi auduit furcrem minas
 Sensit persuasarem signa virginum (rursus,
 (Etenim cum iuvenibus minantur fœmina,
 Venerearum consuetudinum per se nuncia sunt mina,
 Virginis autem bene olens boni coloru collum osculatus,
 Tale verbum ait amoris ictus stimulo:

Θαρσαλέως δ' ὑπὸ ἔρσος ἀκαδεῖω ἀγαπᾶζων,
 Ἡρέμα πρῶτον ἔβαινε, καὶ αὐτίκ' ἴστατο κέρης·
 Λοξὰ δ' ἐπιπιδύων δουρεας ἐλέλιζεν ὀππας·
 Νόμῃσιν ἀφ' ὀφθαλμοῖσι πῶς πλάζων φρένα κέρης.
 Αὐτὴ δ' ὥς ξυνέηκε πύθον δοῦντα Λεαίδρου,
 Χάϊρεν ἐπ' ἀγλαΐῃσιν ἐν κούρῃ δὲ καὶ αὐτὴ
 Πολλάκις ἡμερθεῖσαι ἔλω ἀπέκρυψε ὀπωπὴν
 Νόμῃσιν λαθροδίοισιν ὑπ' ἀγγελισσα Λεαίδρῳ,
 Καὶ πάλιν ἀντίκλινεν· ὃ δ' εἰδὼς θυμὸν ἰαίδη,
 Ὅττι ποθὺν ξυνέηκε καὶ ἐκ ἀπείσεισατο κέρης.
 Ὅφρα μὲν οὖν Λεαίδρῳ εἰδίζετο λάθρον ὄφιν
 Φῆγ' αἰασειλασα κατήϊεν ἐς δύπνηός.
 Ἐκωφάτης δ' αἰέσαι· ἐκαδύσκει· ἑσπερος ἀστὴρ
 Αὐτὰρ ὁ θαρσαλέως μετ' ἐκείνῳ ἐχέουσι κέρης,
 Ὡς ἰδὼς κούρην πεπλὸν ὅτι τρέσκεισαν οὐκ ἔλπει·
 Ἡρέμα μὲν θλίβων οὐδ' εἰδὼς δάκτυλα κέρης,
 Βυσσοδεν ἐσπανάχεν ἀδύσφραπτον ἠδὲ σιαπὴν
 Οἷά τε χωρὶς ῥοδέλω ἐξέσπασε χεῖρα
 Ὡς δ' ἐρατῆς ἐνόησε χαλὶφρονι νόμῃσιν κέρης,
 Θαρσαλέως παλάμη πολυδαίδαλον ἔλκε χεῖρ' αἶα
 Ἐχάτα πρὸς ἑμὴν ἀγῶν ὅττι κούρην ἔχου·
 Οὐκ ἔμελλε δὲ πόσεισιν ἐφέσπετο παρ' ἐνὶ· Ἡρό
 Οἷα ὅτ' ἐκ ἐδέξασα τέλλω δ' αἰσινέητο φωνῇ,
 Θηλυτέρεις ἐπέεσσιν ἀπειλείουσα Λεαίδρῳ·
 Εἴητε, τι μαργάνεις; τί με δύσμορε παρ' ἐνὶ ἔλκει;
 Ἄλλω δ' ὄφρ' ἐλθούσῃ ἐμὸν δ' ἀπόλειπε χεῖρ' αἶα·
 Μελῶν ἐμῶν ἀπείπει πολυκταίῳ γλυστήρῳ·
 Κιττοῖδ' αἶα σοὶ ἔοικε θεῆς ἱέρειον ἀφάσσειν,
 Παρ' ἐνὶ κῆρ' ὅττι λέκτρον ἀμύχανον ὅτιν ἰκέαυ·
 Τόια μὲν ἠπείλησεν οὐκ ἔχοντα παρ' ἐνὶ κῆρ' αἶα.
 Θηλείης δὲ Λεαίδρῳ ἐπεὶ κλύεν οἷσιν ἀπειλῆς,
 Ἐγὼ πειδομένην σπυγνῆα παρ' ἐνὶ κῆρ' αἶα.
 Καὶ γὰρ ὅτ' ἠδ' ἐλπίσιν ἀπειλείωσι γυναικες,
 Κούρην οὖν ὁρῶν αὐτὰ γέλοι εἰσιν ἀπειλαί.
 Παρ' ἐνὶ κῆρ' δ' αὐτοῖσιν ὄφρ' αἶα κούρην
 Τόια μὲν ἔειπε, πόθου βέβηλη μὲν αἶα οἷσιν·

Venus cara post Venerem, Minerva post Minervam
 (Ne interrestr us equal m c te mulieribu
 Sedt ia us l u atu ny asimi o
 Be tus qui te plant u & beata qu p perit mater,
 Venter, qui te enixus st se icist mus. ad preces
 Nostras exaudi, amorisque m feresce necessitatu
 Ve eru t sacerdo , e erce Ven ru er .
 Hu ade ,ui iare nu libus leg b dea:
 Virgin m non de et dmm it are V neri
 Virginibus Venus ongaudet. si erò vo ueru
 Instituta dea veneranda, & cer mon as fidas discere
 Sunt nupti & Et tu autem si mac Venerem
 Mul ium m ntem amas suas m g m amorum
 T ùm eferuum accip & si otuer co g ,
 Quem t upid vena'us est, fuu s g u asse uis
 Sicut audacem er ulem ler aurinir a Mercurius
 Seruitum duxit Iardanen ai puellam mphatem
 T bi vero me Venus m si & nm pien attuli Mer u-
 V r n e a et ex A ad a A a r u.
 Qua sm M'lamonis manu fugit ectum,
 Vi gi tat m iurans. ala autem e ra,
 Quem r ù n n am it i corde p fu t roto,
 Pe ua ere & tu car , ne Veneri xci es.
 S tus exsu san u me em pu lla,
 A mum amoriperu errare faci ens v
 Vir utem muta n erram fix p Et m,
 Pudore rubefactam ab condens g nam,
 Et ter a ri i summi a em in u t cum pudore a n p
 Sa e ci ca humera uam contrax t v em.
 Pe u si nus enim h com ap a un virgini autem
 Persuasa ad lectum pr mis o est s t um,
 Iam & suauamarum sus epi stimu um amorum.
 Ur bat r autem r du c i ne v r o Hero ,
 Pu i udu éque su stu scet t e dri.
 Dum i u ad t a m ina o cules
 Tunc & Lea der amore fur nte un tu

Κύπρις φίλη μετὰ κύπριν, ἀδελυαίη μετ' Ἀδελύω,
 (Οὐ γὰρ ὅππῃ χθονίησιν ἴσθην καλέω σε γυναιξί·
 Ἀλλὰ σε θυγατέρεσσιν διος κρονίων ὁ εἶσκω)
 Ὀλβιος ὅς σ' ἐφύτλυσεν, καὶ ὀλβίη ἡ τέκε μήτηρ·
 Γαστήρ ἥ σ' ἐλόχυσεν μακαρτάτη. ἀλλὰ λιταῶν
 Ἡμετέρων ἐπάκουε. πόδου δ' οἰκτερεν αἰάκιδω.
 Κύπριδος αἰς ἱέρεια μετέρχεο Κύπριδος ἔργα.
 Δδύο ἰδιμυστὸν πόδες γαμήλια δεσμά θεάϊνης·
 Παρθένον ἐκ ἐπείκεις ὑπεδρασεῖν ἀφροδίτη·
 Παρθενηγὰς ἔκ Κύπρις ἰαίνεται. ἡ δ' ἐπ' ἐλήσῃς·
 Θεισμὰ θεῆς ἐρύσσεται, καὶ ὄργα πιστὰ δαίμωνι,
 Ἔστι γάμος καὶ λίκτρα· σὺ δ' εἰ φιλέεις κυθήρειαν.
 Θελέουσιν ἀγάπαζε μελίφρονα θεομοῖ ἐρώτων·
 Σόν δ' ἰκίττω με κόμιζε, καὶ ἡ ἐθέλης πῶρ' ἀκούττω,
 Τόν σοι ἔρως ἤχρωσεν ἐοῖς βελέεσσιν κηχίσται·
 Ὡς θρασυὺν Ἡρακλῆα δούος χρυσόραπτις Ἑρμῆς,
 Θηπύειν ἐκρωίζει Ἰαφθάρειω πετὶ τύμφω.
 Σοὶ δέ με Κύπρις ἐπεμπε καὶ ἐσφὸς ἡ γαλγυ Ἑρμῆς·
 Παρθένου ἔκ σε λείληθεν ἀπ' Ἀρχαδίνης Ἀταλαΐτη
 Ἡ ποτε Μειλάρειω ἔρχασα μῦθον φύλῃ θυτῇ,
 Παρθενίας ἀλεγεύσα, χλωσα μῦθον δ' Ἀφροδίτης·
 Τὸν παρθένον ἐπὶ ὀθήσεν, οἷα κραδίη θέτο πάσῃ.
 Πείθειο καὶ σὺ φιλή, μὴ Κύπριδι μῶνιν ἐγείρης.
 Ὡς εἰπὼν παρέπεισεν αἰαινομῦθον φρένα κέρης,
 Θυμὸν ἔροτι τύκοι πῶρ' ἀπλαγξας οἷα μυθόισι.
 Παρθενηκὴ δ' ἀφρογὰς ὅππῃ χθονὶ ἀπῆξεν οπωπῆν,
 Αἰδοὶ ἐρυθίσσασαν ὑπεκλέπτουσα παφειῶν
 Καὶ χρόνος ἔξεν ἄκρον ἐπ' ἰχέσθιν. αἰδομένη δέ
 Πολλακὶς ἀμφ' ὤμοισιν ἐοῖς ξυμῆεργα χιτῶνα·
 Πειθῆς γὰρ ταῦτάδε πάντα περαγῆλα παρθενηκῆς ὅ,
 Πείθομαι πῶς πετὶ λίκτρον, ὑπερχειρὶς ὅς σιωπῇ.
 Ἡ δὲ καὶ γλυκύπικρον ἐδέξατο κέντρον ἐρώτιος.
 Θερμῆς ὅς κραδίω γλυκερῶ πυρε παρθένο Ἡρώ,
 Κελεύει δ' ἰμερόεντος αἰ. πῖοιτο Λαοδρόου.
 Ὀφρα μὲν οἷα πετὶ γαίαν ἔχον γόουσαι οπωπῆν
 Τεφρα δέ καὶ Λαοδρόου ἐρρωμένης περ σῶπτις

Non defatigabatur videns tenerum collum virginis.
 Serò verò Leandro suauem emisit vocem,
 Verecundia madidum ruborem stillans à facie:
 Hôspes tuus verbis for,am & caute moueres:
 Quis te variis verbis docuit vias?
 Hec mihi, quis te duxit meam ad patriam terram?
 Hac autem omnia frustra locutus es. quomodo n. vagus
 Hôspes cum sis & infidus, meo amori m'isceris?
 Manifestè non possumus nuptijs le,gitime coniungi.
 (Non enim mei parentibus placet) si autem voles
 Vt hôspes profugus mea in patria manere,
 Non potes tenebrosam abscondere Venerem.
 Lingua enim hominum amica conu,rsus: in silentio autem
 Cuius, quod perficit aliquis, in trepidis audit.
 Dic verò, ne caelestium nomen, & tuam patriam,
 Non enim meum te lateat: mihi nomen inclitum Heræ.
 Turri autem celebris mea domus altissima:
 Qua inhabitans cum ancilla quadam sola
 Se, iungens ante urbem supra profuentia litora,
 Vicinum mare habeo inuisis consilijs parentum.
 Neque me prope vicina sunt cœteranea: neque choreæ
 Iuuenum adsunt: semper autem nocte & die
 Ex mari ventoso insonat auribus sonitus.
 Sic facta, roseam sub veste calabat genam.
 Rursus pudore affecta, sua autem increpabat dicta.
 Leander autem amoris percussus acuto stimulo,
 Cogitabat quomodo amoris exerceret certamen.
 Virum enim variis consilijs amor sagittis domat:
 Et rursus viri vulnus medicatur: quibus autem domatur,
 Ipse omnidomitor consultor est mortalibus.
 Ipse etiam amanti auxiliatus est Leandro:
 Tandem autem ingemens artificiosum dixit verbum:
 Virgo tuum propter amorem, etiā aspram undam transibo,
 Si igni ferueat, & in nauigabilis erit aqua:
 Non timeo grauem undam tuum adiens cubile,
 Non fremitum resonantem graui soni maris:

Οὐ καὶ μὲν εἰσέρχων ἀπαλόχρον αὐχένα κέρκῃς.
 Ὄψε δὲ Λεϊαίδρῳ γλυκερῷ αἰνεῖχά τε φωτὶν,
 Αἰδῶς ὑγρὸν ἔρβυθος ὀποσάζουσα πρὸς σῶπυ·
 Ξεῖνε· τοῖς ἐπέεσσιν τάχ' αὖ καὶ πέξῃν ὀρίναις·
 Τίς σε πολυπλάτρεων ἐπέων ἐδίδαξε κελεύθους;
 Οἷ μοι τίς σ' ἐκόμιασεν ἐμὴν ἐς πατρίδα γαῖαν;
 Ταῦτα δ' ὅππῃ πάντα μάρτυρ ἐφθέγγεο· πῶς γὰρ ἀλήτης
 Ξεῖν' ὄν καὶ ἄπιστος ἐμῇ φιλότῃτι μιγείης;
 Ἀμφαλὸν ἐδωάμεθα γαίῃσι ὅσοισι πελάσσαι.
 Οὐ γὰρ ἐμοῖς τέλει· ἐπὶ δὲ δένδρεσσι δ' ἐδελήσῃς
 Ὡς ξεῖν' ὄν πολύφοιτος ἐμὴν ἐς πατρίδα μῦναι.
 Οὐ δυνάσασθαι σκοπέεσθαι ὑποκλέπειν Ἀφροδίτην.
 Γλῶσσαι γὰρ αἰδρῶπων φιλοκέρταμος· ἐν δὲ στασὶν
 Ἔργον, ὅπως τελεῖται τις, αἰὲν τεύχεσσι ἀκούει.
 Εἰπέ δὲ, καὶ κρύψῃς, τίδ' ὄνομα καὶ γένος πατέρων·
 Οὐ γὰρ ἐμὸν σε λέληθεν, ἐμοὶ δ' ὄνομα κλυτὸν Ἡρώ·
 Πύργος δ' ἀμριβόητος, ἐμὸς δόμος ἑρδουμῆκης,
 Ὡς ἐνὶ ναυστάλῃσι σὺν ἀμφιπόλῳ τινὶ μούνῃ
 Σησιάδης πρὸς πόλιν ὑπὸ βαθυκύμονας ὄχθας
 Γείονα πόντον ἔχω συχεῖς βρυλήσι τέκνων·
 Οὐδέ μοι ἐγχεύεσθαι ἐμήλυκες· οὐδέ χορεῖσθαι
 Ἡϊδέων παρέασιν αἰεὶ δ' αἰὰ νύκτα καὶ ἡμέραν
 Ἐξ ἀλός κωλύμεντος ὅπως ἔμμι οὐασιν ἡχί.
 Ὡς φαμένη ῥοδέειν ὑπὸ φάει· κρύπτῃ παρειῶν,
 Ἐμπαλιν αἰδουμένη, σφετέρῃσι δ' ἐπιμέμμετο μύθοις.
 Λεϊαίδρ' ὅτι πόθ' ἔβρολη μὲν· ὅξέει κέντρων,
 Φράζετο πῶς καὶ ἔρρωτες ἀεθλοῖσιν ἀγῶνα.
 Ἄνδρα γὰρ αἰολόμητις ἔρως βελέεσσι δαμάζει,
 Καὶ πάλιν αἰέρεσ' ἔλκος ἀκείαται· οἷσι δ' αἰάσσει
 Αὐτὸς ὁ πανδαμάτωρ, βουληφόρος δὲ βροτῶν,
 Αὐτὸς καὶ ποθέοντι τότε χεῖρ ἰσχυρὰ Λεϊαίδρῳ.
 Ὄψε δ' ἀλαστήσας πολυμήχανον ἐννεπε μῦθον·
 Παρθένη σὸν δὲ ἔρρωτα καὶ ἄγειν οἶδμα πρήσω,
 Εἰ πυρὶ παφλάζοιτο καὶ ἄπλοον ἔσεται ὕδωρ.
 Οὐδ' ἔομαι βαρὺ χεῖμα τέλει μετὰ δὲ μὲν ὄντιν,
 Οὐ βροτοὶ καὶ ἡχίεντα βαρυγούποιον θαλάσσης·

Sed semper per noctem portans madidus maritus
 Nauigabo Hellespontum valde fluentem: non longè enim
 Contra tuam urbem habeo oppidum Abydi:
 Tantùm mihi unam lucernam ab excelsa tua turri
 Eregrone ostende per tenebras, ut inuens
 Sim natus amoris habens tuum stellam lychnum.
 Atque ipsum aspiciens ne videam occidentem bootem,
 Nec asperum orionem, ac immadidum tractionem currus,
 Patria obuia ad dulcem portum venirem.
 Sed cara caue perflantes ventos
 Ne ipsum extinguant & statim animam perdam,
 Lychnum mea via lacistrum ducem,
 Si verè autem vis meum nomen & tu scire,
 Nomen mihi Leander bene compta coniunx Hērūs.
 Sic quidem clandestinus nuptys constinebant misceri,
 Et nocturnam amicitiam, & nuntium nuptiarum.
 Lucerna testimonijs pacti sunt seruare:
 Illi quidem lucē extenlere, hic autē undas longas trāsire.
 Pernoctationes autem executi vigiliū nuptiarum,
 A se inuicē separat sunt necessitate:
 Hæc quidem suā ad currim, hic autē obscuram per noctem
 Ne quid erraret iaciens signa turris,
 Nauigabat profundi fundamenti ad latū oppidū Abydi.
 Totāq; noctē coniugū clādestina desyderātes certamina,
 Sape optarunt venire cubiculum ornantem noctem.
 Iam atra a cucurrit noctis caligo,
 Viris somnium afferens, & non amanti Leandro:
 Sed multū fremi apud littora maris
 Nuntium expectabat lucentium nuptiarum.
 Testimonium lucerne lugubris expectans,
 Lectique clandestini procul speculantem nuntium.
 Ut verò vidit nigra obscuram noctis caliginem,
 Hero lucernam ostendit: accensa verò lucerna
 Animum Cupido exussit festinantis Leandri:
 Lucerna ardente, coardebat: à verò mari
 Insanarum undarum multifonum fremitum audiens,

Ἀλλ' αἶψ' ἔτι νύκτα φερόμεν Θ' ἰχθὺς ἀκοίτης
 Νήξομαι Ἑλλάσσο, τον ἀγάρροον· ἔχ' ἔκαθεν γδ'
 Ἀντία σοῖο πύλην· ἔχω πλοῖα θέρων Ἀΐουδου.
 Μῆνον ἐμοὶ ἔνα λύχρον ἀπ' ἡλιβάτε σέο πύργου
 Ἐκ φράγης ἀνάφαινε ἔτι κλέφας, ὄφρα νοήσας
 Ἐσσομαι ὀλκὰς ἔσθως ἔχων σέθεν ἄστέρα λύχρον.
 Καί μιν ὀπιπλόων ἐκ ὄψομαι διώτα βυώτῳ,
 Οὐ θρασυὺ ἐρέονα, κ' ἄβροχον ὀλκὸν ἀμάξης
 Πατρὶς Θ' αὐτὴ πόροιο ποτὶ γλυκὺ ὄρμον ἰκοίμην.
 Ἀλλὰ φίλη πεφύλαξο βαρὺ πτερόντας ἀήτας,
 Μή μιν ὀποσβέσσωσι, κ' αὐτίκα θυμὸν ὀλέσσω,
 Λύχρον ἐμὲ βιότοιο φασσέσθω ἡγεμονίᾳ.
 Εἰς ἐπεὶ δὲ θέλεις ἐμὸν ἔτομα κ' σὺ δαΐναί,
 Οὐτομά μοι Λεῖδουρ Θ' ὄψεσθαι πύστις Ἑρῆς.
 Ὡς αἱ μὲν κρυφίοισι γάμοις συνέθεντο μετῆναι,
 Καὶ τυχίλῳ φιλέτητα κ' ἀγγελίῳ ὑμναιῶν,
 Λύχρου μαρτυρίῃσιν ὅπως ὦσαν τε φυλάσσει,
 Ἡ μὲν φάσθ' ταύειν, ὃ δὲ κύματα μακρὰ φρήσσει,
 Πῶν τυχίλῳ δ' αὖσαντες ἀκρομήτων ὑμναιῶν
 Ἀλλήλων ἀέκοντες ἐπισφίδισαν αἰάλην.
 Ἡ δ' αὖ ἐὼν ποτὶ πύργον· ὃ δ' ὀρφαίῳ αἰὰ νύκτα
 Μήτι φραπλάζωτο, βδελὸν σημήϊα πύργου,
 Πλῶε βαθυκρήπιδ' ἔσθ' ὀρέα δῆμον Ἀΐουδου.
 Πῶν τυχίλῳ δ' ὄερον κρυφίοις ποδέοντες ἀέθλοισι.
 Πολλάκις ἠρήσαντο μολεῖν θογαυμπόλον ὀρφνίῳ.
 Ἡ δ' ἂν κυδνύεπεπλ' ἀνδραμε νυκτὸς ὀμίχλῃ,
 Ἀνδράσιν ὕπνον ἄρουσα κ' ὕπνῳ ποδέοντι Λεαίδρῳ.
 Ἀλλὰ πολυφλόισβοιο παρ' ἡϊόνεσσι θαλάσσης
 Ἀγγελίῳ αἰέμιμνε φαφνομήων ὑμναιῶν,
 Ματυρίῳ λύχρου πολυκλαύτιο δοκδίον,
 Εὐνῆς τέ κρυφίης τηλεσκόπον ἀγγελιώτῳ.
 Ὡς δ' ἴδε κυδνύης λεπτοφεγγέα νυκτὸς ὀμίχλῃ,
 Ἡ ἐφ' ὅ λύχρον ἔφαινε· ἀναπτομόμοιο δὲ λύχρου,
 Θυμὸν ἔσθως ἔφλεξε· ἐπειρομόμοιο Λεαίδρου.
 Λύχρῳ χαρομόμοιο συνεχαίετο· παρ' δὲ θαλάσσης
 Μαινομόμοιο ρεθίων πολυηχέα βόμβον ἀκέων,
 Ζ. ιη.

Tremebat quidem primum: postea aut audacia attollens,
 Talibus alloquebatur conso'ans mentem verbis:
 Grauis amor & mare implacabile. sed maris
 Est aqua: verum amoris me urit intestinus ignis.
 Assume ignem cor, ne time effusam aquam,
 Ades mihi in amorem, cur fluctus curas?
 Ignoras quod Venus nata est e mari,
 Et dominatur Ponto, & nostris doloribus?
 Sic fatus, membra amabilia exait vestem,
 Ambabus manibus, suoque astrinxit capiti.
 Litoraque exiit, corpusque deiecit in mare,
 Sp'endensque festinabit semper aduersus lucernam:
 Ipse remex, ipse classis, ipse sibi naui,
 Hero autem alta lucifera super turri
 Pernitiosis auris undecunque spiraret ventus,
 Veste sepe lucernam tegebat, donec Sesti
 Mutum fatigatus Leander iuit ad portuosum litus,
 Et ipsum suam ad turrim subiecit: exians vero
 Spersum anhelantem comp'essa finis,
 Spumas ex capillis guttas adhuc stillantem maris,
 Duxit sponsam ornantem ad penetralia virginalis cubiculi,
 Et corpus totum absterxit, corpusque unxit oleo
 Bene olenti roseo: & mare olentem extinxit odorem.
 Adhuc autem anhelantem alte stratus in lectu
 Sponsum circumfusa blanda emisit verba:
 Sponse multum laborasti, quae non passus est sponsus alius.
 Sponsus multum laborasti: satis tibi est salvia aqua,
 Fœtorque piscosus frementis maris.
 Huc tuos sudores meus impone sinibus.
 Sic illa hæc locuta est, ille vero statim soluit zonam,
 Et leges inierunt beneuolæ Veneris.
 Erant nuptiæ, sed sine choreis: erat lectus, sed sine hymnis:
 Non coniugum sacrum quisquam laudaret poeta:
 Non tælarum illuminabat lux cubicularium lectum,
 Neque peragili quisquam insiluit chorea:
 Non hymenæum cantus et pater, & veneranda mater

Ἐτρεμέ μὲν το παρῶτον· ἔπειτα δὲ θάλασσαν αἰέρας
 Τοίοισι παρσέλετο παρηγορέων φρένα μύθοις·
 Δεινὸς ἔρως κ' ἰππὸς ἀμείλεχος· διὰ θαλάσσης
 ἔστιν ὕδωρ· τὸ δ' ἔρωτος ἐμὲ φλέγη ἐνδ' οἰσιν πυρ·
 Λάξω πυρ κ' αἰὲν μὴ δειδίθην νήχουτον ὕδωρ.
 Δούρο μοι εἰς φιλότιμα· τί δὴ ῥοδίον ἀλεξέεις;
 Ἀγνώσκει, ὅτι Κύπρις ἀπύσσου ὅς ἐστι θαλάσσης;
 Καὶ κρατεῖ πόντιον κ' ἡμετέραν ὁδὴν ἄων;
 Ὡς εἰπὼν μελέων ἔρατ' ἄπεδύσατο πέπλον,
 Ἀμφοτέραις παλάμησιν, ἐν δ' ἔσφιγγε καρπίνων.
 Ἡὼν θ' ἐξ ἱερτοῦ δέμας δ' ἔοριψε θαλάσση·
 Λαμπούρου δ' ἔσπευδεν αἰεὶ κατεδυπία λύχνη,
 Αὐτὸς ἐὼν ἐρέτης, ῥαυτὲς αὖθις, αὐτόματος νηυσ.
 Ἡερὸ δ' ἠλιζάτοιο φασγάνου ἐν ἰόδι πύργου,
 Λαθαλέης αὖραισι τ' ἔθεν πνεύσσει ἀήτης,
 Φάρεϊ πολλάκι λύχρον ἐπέσκηπεν· αἰσόμε Σησοῦ
 Πολλὰ χαμῶν Λείδου θ' ἔβη ποτὶ ναυλοχὸν ἀκτῶν,
 Καὶ αὖν ἐὼν ποτὶ πύργον ἀνέλαλχεν· ὅκ δὲ θυράων
 Νυμφίον ἀδύμειοντα περὶ πύξασα πωπῆ,
 Ἀφροκίμευς ἐκ θαλάσσης ἐπὶ σάζοντα θαλάσσης
 ἦ γὰρ νυμφόμοισι μυχὸς ὅππ' παρθενίων θ'.
 Καὶ χεῖρα πάντας χάθηρει· δέμας δ' ἔχεν ἐλαΐω
 Εὐόδμω, ὅς δ' ἐν κ' ἀλίπλοον ἔσβεσεν ὀδμῶν
 Εἰσέτι δ' ἀδύμειοντα βαθυγράταις ἐνὶ λέκτροις
 Νυμφίον ἀμφιχυθεῖσα φιλήσας ἐννεπε μύθας·
 Νυμφίε πολλὰ μύησας, ἀ μὴ παθε νυμφίον διήθ'.
 Νυμφίε πολλὰ μύησας, ἄλλες τύπαι ἀλμυρὸν ὕδωρ.
 Οἶδ' αὖτ' ἰχθυόεσσιν βαρυγδούπεσσι θαλάσσης,
 Δούρο τέρας ἰδρύσας ἐμοῖς ἐνὶ κράτθεο κάλποις.
 Ὡς ἡ μὲν ταῦτ' εἶπεν, ὃ δ' αὐτίκα λύσαστο μίτρην·
 Καὶ δεσμῶν ἐπέβησαν ἀριστοῦν κύστερής.
 Ἦν γάμος, ἀλλ' ἀχόρῳτος ἔλεν λέχος, ἀλλ' ἀτερ ὕμνων.
 Οὐ ζυγίῳ ἱερῶν τις ἐπαυφύμησεν αἰδοῖς,
 Οὐδ' ἀδύνῃ ἤσπραπτε σέλας θαλαμipόλον δύνῳ,
 Οὐδὲ πολυσκέρθμω τις ἐπεσκίρτησε χορείῃ,
 Οὐχ ὑπὸ μίαν ἄφσε πατὴρ κ' ἰππὸν ἀμύμων.

Sed lectum sternens perficientibus nuptias in horis
 Silentium. halamq; fixit, sponsam verò ornavit caliga.
 Et nuptiae erant longè à canendis hymenais.
 Nox quidem erat illis nuptiarum ornatrici. nunquã aurora
 Sponsum vidit Leandrum valde notis in lectis.
 Navigabat aut eregione positi rursus ad populum Abydi,
 Nocturnos insatiabilis adhuc spirans hymenaios.
 Ast Hero longa induta veste suos latens parentes,
 Virgo diurna, nocturna mulier: utrique autem
 Sape optarunt descendere ad occasum auroram.
 Sic hi quidem amoris abscondentes vim,
 Occulta delectabantur inter se Venere.
 Sed paruum vixerunt in tempus, neque diu
 Inuicem potiti sunt multivagis nuptiis.
 Sed quando pruinosa venit hyemis hora,
 Horrendas commouens non tarum vertiginum procellas,
 Profunditatesque infirmas & madida fundamenta maris,
 Hyemales spirantes verberabant venti:
 Nimio percutientes totum mare. vapulante autem
 Iam nauem nigram frigit in duas partes terra.
 Hyemale & infidium effugiens mare nauta.
 Sed non hyemalis te timor cohercebat maris
 Fortamine Leander: nuntius sed te turris
 Consuetam significans lucem nuptiarum
 Euentis te impulit securum maris,
 Crudelis & perfidus: debobat autem infelix Hero,
 Hyeme instante manere sine Leandro,
 Non amplius accendens brevis temporis stellam tectorum.
 Sed amor & fatum cogebat. allecta autem
 Parcarum ostendebat, non amplius facem amorum,
 Nox erat, cum maximè spiranteis ventos
 Hyemalibus flatibus iaculantes venti
 Collecti irruunt in litus maris.
 Tunc Leander consuetam spe sponsae,
 Valde sonanti ferebatur maris in dorso.
 Iam ab unda, unda voluebatur, accumulabatur verò aqua,

Π Ο Ι Η Μ Α Τ Ι Ο Ν

Ἀλλὰ λίχος σῶρεσσαι τελευτήγαμοισιν ἐν ἄραις
 Σιγῇ πασὸν ἔπηξεν· εὐμφοκόμοσε δ' ὀμίχλη,
 Καὶ γάμος ὡς ἀπαίδευεν ἀλδομήων ὑμνυαίων,
 Νύξ μὲν ἔλω κλίνουσι γαμοσὸλθ', ἐδέπετο· ἥως
 Νυμφίον εἶδε Λέδμδρον ἀνιγνώτοις ἐνι λέκτροις.
 Νήχετο δ' αὐτιπόροιο πάλιν πετὶ δῆμον Ἀΐδου
 Ἐννυχίων ἀκόρητθ' ἐπὶ πνείων ὑμνυαίων.
 Ἦρο δ' ἐλκασίπεπλθ' εὖς λήθουσα τοκῆας,
 Παρθένητθ' ἡματὴν, νυχὴν μωή· ἀμφοτέροι δέ,
 Πολλάκις ἠρήσαντο νυκτελδέμεν ἐς δύσιν ἠΰ.
 Ἰς ἐν μὲν φιλόττητθ' ὑποκλέποντες αἰάγκη,
 Κρυπτάδην τέρποντο μετ' ἀλλήλων κυθερείη.
 Ἀλλ' ὀλίγον ζῶεσκοι ὅππ' χροῖον, ἐδέπε διερῶν
 Ἀλλήλων ἀπὸιδυτο πολυπλάκτων ὑμνυαίων·
 Ἀλλ' ὅτε παχνήετ' ἐπὶ λυθε χίμας ὥρη
 Φρυγιάδας δονέουσα πολυσροφάλιγας ἄέλλας·
 Βένθεα δ' ἀσήρευτα καὶ ὑγρὰ θέμεσθλα θαλάσσης,
 Χειμεῖριοι πνείοντες ἐπεσφελίζον αἷται,
 Δάλαπ' μασιζόντες ἔλιν ἄλα· τυπτομήνης δέ,
 Ἦδη τῆα μὲν αἰνδρ, ἀπέκλασε διχθάδι χέρσι
 Χειμερίω καὶ ἄπυσον δῆυσκάζων δῆα ταύτης.
 Ἀλλ' ἐ χειμερίης σε φύετθ' κατέρυκε θάλασσης
 Καρτερόθυμη Λέδμδρε, διακτορὴν δέ σε πύργου,
 Ἠθάδα σημείνουσα φαισφρείω ὑμνυαίων,
 Μαινομήνης σ' ὥτρωεν ἀφθόησαντὰ θαλάσσης,
 Νηλεΐης καὶ ἄπυσος· ὄρελλε δέ δύσμορος Ἦρο,
 Χείματος ἱσταμήνοιο μῆειν ἀπαίδευε Λεαίδρου,
 Μηκέτ' αἰαπῆς μὲν μινυώριον ἀστέρη λέκτρων·
 Ἀλλὰ πόθος καὶ μοῖρα βίησατο· θελγρομήν δέ.
 Μοιραίων ἀνέφαινε καὶ ἐκέτε θαλὸν ἐροτόων.
 Νύξ ὡς ὅτε μέγιστα βαρυπνείων αἷταις
 Χειμερίης πνοιῇσιν ἀκοντίζοντες αἷται,
 Ἀΐδρον ἐμπίπτοις ὅππ' ὀνηγμῖνι θαλάσσης,
 Δὴ τότε Λείδμδρος ὥρ' ἐδήμοντθ' ἐλπίδι νύμφης
 Δυσκελάδων πεφόρητο θαλασσίωι ὅππ' ἰάτων.
 Ἦδη κύματι κύμα κυλίνδ' ἀπο· σιμύθετε δ' ὕδρ'·

*Ac heri miscebatur mare: concitata est undique terra,
 Pugnantis ventus, zephyro autē contra spirabat eurus,
 Et notus in boream magnas immisit minas:
 Et fragor fuit inextabilis valdis fremitus maris,
 Gravia autem passus Leander implacabilibus gurgitibus,
 Sape quidem precabatur aquarem Venerem:
 Sape autem & ipsum regem Nipium maris.
 Atthæa non boream immemorem re. inquit nymphe.
 Sed ei nullus auxiliatus est: amor autē non coercuit fata.
 Undique autem accumulatur malè omnis fluctus impetu
 Contritus ferebatur: pedum autem eius defecit vigor.
 Et vis fuit immobilis inquietarum manuum.
 Multa autem spontanea effusio fluxit in guttur.
 Et pocum inutilem impetuosè potavit maris.
 Et iam lucernam in idam extinxit amarus ventus,
 Et animam & amorem desendi Leandri.
 Cum adhuc autem dirigere iter vigilibus oculis,
 Stabat fluctuans miseris curis.
 Venit autem aurora, & non vidit sponsum Hero:
 Circumquaque ceculum dirigens in latus dorsa maris,
 Sicubi videret errantem suum maritum
 Lucernam extinctam, apud fundamentum turris
 Dilaniatum scopulis ut vidit mortuum maritum,
 Variam simulans circa pectora tunicam,
 Cum strepitum præcepit ab alia deturbata est turres.
 Atque Hero mortua est ob mortuum maritum.
 Quique periti sunt & in ultima pernicie.*

FINIS.

Αἰδέει μίσγετο πόντος· ἀέζρετο πάσι πένθ' ἡ γῆ,
 Μαριαμῶν ἀέμων· ζεφύρο δ' ἀντίπνεεν ὄρεσ'
 Καὶ τότε ἐς βορέην μεγάλας ἐφένκεν ἀπειλάς.
 Καὶ κτύπος ὡς ἀλίσσος ἐρυσμαράχοις θογγάσσης,
 Αἰνοπαθῆς δὲ Λέωνδρ' ὅς· κηλῆτις ἐνὶ δῖαις
 Πολλάκι μὲν λιταίνουσε θογγασαίῳ ἀφροδίτην.
 Πολλάκι δ' αὐτὸν αἶακτα προσδάωντα θαλάσσης.
 Ἀττίδος ἐς βορέην ἀμνήμονα κέλλιπε νύμφης·
 Ἀλλὰ οἱ ὅστις ἀρήγῃ, ἔσθ' ὅς· ἤρκεσε μείρας·
 Πάπυδι δ' ἀγαμέμνιο Δυσαντέϊ κύματος ορμῇ
 Θρυπτόμεν' πεφορητο· πεδῶν δὲ οἱ ἀκλασεν ὄρμη,
 Καὶ δὲ· ὡς ἀδόνητων ἀκοιμήτων παλαμῶν·
 Πολλὰ δ' αὐτόματις χύσις ὕδατις ἐξέει λαιμῶ,
 Καὶ ποτὸν ἀχρίστον υμνημακέτου πίνει ἄλκιος,
 Καὶ δὴ λίχρον ἄπιστον ἀπέσβεσε πικρὸς ἀήτης,
 Καὶ ψυχὴν καὶ ἔσθ' αὖτε πολυκλαύπειο Λεαίδρου.
 Εἴ σε τι δ' ἰαίνοντες, ἐπ' ἀχρύπνοισιν ὑπὸ πᾶσι,
 Ἰστατε κυμαίνουσα πολυκλαύπεισι μερίμναις·
 Ἦλυθε δ' ἡερήμῃ, καὶ ἔα ἰδεῖν τυμφίον Ἠρώ.
 Πάπυδι δ' ὅμματα τῆταινεν ἔσθ' ὄρεα πάντα θαλάσσης
 Εἴπου ἔσαθ' ἔσθ' ἐν ἡρώμονον ὅν· ὡς ἀκοιτῇ.
 Λύχρου σβεττομῶν· παρὰ κρητῆρα δὲ πύργου
 Θρυπτόμενον σπινάδεσσιν ὅτ' ἐδράκε νεκρὸν ἀκοίτην,
 Δαυδαίαν ῥήξασα πρὶς στήθεσσι χιτῆρα,
 Ροιζήσθ' ἀρεχάρον· ἀπ' ἡλιβατο πέσε πύργου.
 Καδ δ' Ἠρὸς τέθνηκε ἔσθ' ἑλλυμῶν ὡς ἀκοιτῇ.
 Ἀλλήλων δ' ἀπὸνέμετο καὶ ἐν πυμάτω ὡς ὀλέθρῳ.

ὁσσοὶ γαῖα.) Fortasse scribēdū ἀλίσσεφίω· σφυρὰ γήσων
 non ἀλίσρ. utitur illa voce non semel Nonnus. cf. HORT.
 καὶ μὴν ἐπιπλ.) Legendum est ὅψ' δυνάοντα βοώτην. G. (ant.
 ἐς ζυγὴν ἱερὴν.) Legendum Ἠρην, ut est in ms. Ger. & a
 kenburgius.

Τ Ε Λ Ο Σ.

Notes du mont Royal

WWW.NOTESDUMONTROYAL.COM

Une ou plusieurs pages ont été volontairement omises ici.

AUTHORVM,

**QVORVM POEMATATA HOC
ENCHIRIDIO CON-
tinentur, Elenchus.**

THEOGNIS Megarensis, pag. 7.

Annotationes in eundē, ex Elia Vineto, pag. 78

PHOCYLIDE S, pag. 141

Versus Phocylidi attributi tum apud Athenzū,
tum apud Stobæum, pag. 112

Annotationes in Phocylidem, Ex V. Amerpachio, pag. 14

PYTHAGORÆ carmina aurea, pag. 122.

Annotationes in eadem. Ex eodem V, Amerpach. 126.

SOLONIS sententiæ elegiacæ, pag. 131
Eiusdem nonnulla citata tum à Philone, tum
à Clemente Alexand. pag. 142

TYRTHÆVS de Virtute bellica, pag. 147.
Alia eiusdem, pag. 149

SIMONIDES de vita humana, pag. 157
& 165.

Eiusdem iambi de mulieribus, pag. 158

[Gnomica eiusdem in mortem, pag. 162

RHIANI de imprudentia, pag. 171.

EX NAXIACHILÆ scriptis sen-

I N D E X.

sententia, pag. 173
Eiusdem vituperium diuitiarum, pag. 176

P A N Y A S I D I S in incontinentiã, 177

E x O R P H E O, de Deo, 181

M I M N E R M I de vita quòd brevis sit
184

Epigrammata eiusdem, 187

L I N I in Prudentiam, & Spem. 189, & 191

C A L L I M A C H I nonnulla, 191

E P E N I P a r y sententia, 193

E R A T O S T H E N I S Cyrenai, 195

M E N E C R A T I S Comici, 197

P O S I D I P P I Cassandry, ibid. & 265

M E T R O D O R I Atheniensis, 199

T I M O C L I S Comici, ibidem, & 267

H O S A V T O R E S I N S E-
quitur Senariorum libellus, continens diuer-
forum Poëtarum sententias singulares: quarum
capita hæc sunt.

I N		Artem,	225
Amantem,	212	Attentionem,	226
Amicis & Amicos,	230	Auaritiam,	224
Animum,	252	Audaciam,	226

I N D E X.

<i>Auxilium,</i>	224	<i>Iusto,</i>	208
<i>D E</i>		<i>lucentute,</i>	218
<i>Bonus viri,</i>	100	<i>I N</i>	
<i>D E</i>		<i>Laudem,</i>	210
<i>Conscientia,</i>	206	<i>Leges,</i>	218
<i>Consilio,</i>	204	<i>Liberos,</i>	220
<i>Continentia,</i>	210	<i>Lucrum</i>	214
<i>Curiositate,</i>	224	<i>A D</i>	
<i>D E</i>		<i>Medicos,</i>	214
<i>Deo,</i>	212	<i>Mendacium,</i>	234
<i>Doctrina,</i>	220	<i>Moderationem,</i>	22
<i>I N</i>		<i>Mororem,</i>	216
<i>Ebrietatem</i>	218	<i>Mortem,</i>	22
<i>I N</i>		<i>Mulierem,</i>	206
<i>Famem,</i>	216	<i>Mutuum,</i>	234
<i>Felicitatem,</i>	20	<i>I N</i>	
<i>Fidem,</i>	222	<i>Naturam,</i>	232
<i>Fortunam,</i>	226	<i>Necessitatem,</i>	200
<i>Furtum,</i>	218	<i>Nobilitatem,</i>	210
<i>A D</i>		<i>Novercam,</i>	218
<i>Gloriam,</i>	208	<i>Nuptias,</i>	204
<i>A D</i>		<i>D E</i>	
<i>Honorem,</i>	226	<i>Occuliu,</i>	216
<i>Hortationem,</i>	222	<i>Odio,</i>	212
<i>Hspues,</i>	218	<i>Opibus,</i>	224
<i>D E</i>		<i>Oratione,</i>	216
<i>Improbu,</i>	224	<i>D E</i>	
<i>Industria,</i>	232	<i>Parentibus,</i>	206
<i>Infortunio,</i>	210	<i>Paupertate,</i>	222
<i>Ingrata memoria.</i>	202	<i>Peccato,</i>	200
<i>Iniuria,</i>	228	<i>Pietate,</i>	212
<i>Invidia,</i>	230	<i>Pœnitentia,</i>	218
<i>Iracundia,</i>	220	<i>Populo,</i>	208
<i>Iudicio, & divina Iustitia,</i>		<i>Precibus,</i>	212
214		<i>Prudentia,</i>	232
<i>Iureiurando,</i>	220	<i>Pulchritudine,</i>	214

I N D E X.

I N		Superbiam,		228
Regem,	202	D E		
Risum,	204	Tempore,	214, & 234	
I N		Tolerantia,	228	
Sanitatem,	228	D E		
Senectutem,	204	Veritate,	202	
Servos,	210	Vita,	202, & 212	
Silentium,	226	Vituperio,	234	
Somnum,	228	Voluptate,	212	
Spem,	210	Virtute	200	

Ex Io. Hertelij versione.

A D D I T A . S V N T E I V S D E M .
 cum superioribus argumenti nonnulla, ex veterum Comicorum fragmētis Gnomica, ab H. Stephano versibus expressa..

P H I L E M O N I S qui nouæ seu mediæ
 Comediæ Poëta fuit, pag. 235

A L E X I D I S Thurij,	240
A M P H I D I S Atheniensis,	242
A N A X A N D R I D I S Rhodij,	243
A N T I P H A N I S Carystij,	244
A P O L L O D O R I Gelos,	248
D I P H I L I Sinopensis,	249
M E N A N D R I Atheniensis,	250
D I O D O R I Sinopensis,	258